

SURADNJA DJEČJEG ISTRAŽIVALAČKOG CENTRA I DJEČJEG VRTIĆA PETRINJČICA

Anabela Kunert i Maja Latin
Dječji vrtić Petrinjčica

Suradnja Dječjeg vrtića s Dječjim istraživalačkim centrom, odvijala se na tri razine:

1. Suradnja na eko-projektima (projekt Petrinjčica, projekt Važna voda!)
2. Izleti djece – životna učionica na otvorenom
3. Druženje djece i odraslih

SURADNJA NA EKO-PROJEKTIMA

Projekt VAŽNA VODA!

Nakon što smo iscrpili sve mogućnosti naše sobe dnevnog boravka, vrtićkog dvorišta, a potom i bliže okolice vrtića odlučili smo otići u Dječji istraživalački centar u Prnjavoru i omogućiti djeci neposredno iskustvo učenja o prirodi u prirodi.

Obišli smo izvor, osjetili njegovu svježinu, uočili razliku između potoka (tekućica) i bare (stajaćica), bacajući drvene „klipice”.

Suradnik u ovoj našoj avanturi bio je prof. Ličina koji nas je vodio na mnoga zanimljiva mesta u okolini DIC-a, a gdje su djeca mogla produbiti svoja stečena znanja o vodi i kroz igru steći neke nove važne vještine i kompetencije.

Saznali smo gdje se Petrinjčica „rodila”, upoznali bogat biljni i životinjski svijet u blizini bare. Gledali smo film o vodi, njenoj važnosti i potrebi njenog očuvanja, te o stanovnicima naše Petrinjčice i Kupe i natjecali se u pecanju s mrežicom. Ulovili smo nekoliko ribica koje smo poslije stavili u akvarij i promatrali ih...

Promatrajući djecu u igri pecanja ribica mrežicom razmišljale smo Što im je to toliko zanimljivo da ne odustaju unatoč tome što najčešće ništa ne upecaju? Promatrajući njihovu dugotrajnu igru shvatile smo da je ona bila zapravo proces učenja, odnosno stjecanja kompetencija. A kompetencije su više od znanja i vještina.

- Komunikacija na materinjem jeziku
- Matematičke kompetencije
- Prirodoslovne kompetencije
- Digitalna kompetencija...

Djeci nije bilo važno uloviti ribu. U tih nekoliko sati ulovili su samo nekoliko malih ribica koje su stavili u akvarij, a poslije ih pustili. Prateći cijelokupno kretanje, igru, komunikaciju možemo zaključiti da je bila važna upravo igra, tj. proces učenja, razvoj, učenje novih vještina i znanja. Učenje kroz igru, na prirodan način, u prirodi, kroz prirodu, pomoću osjetila i to je ono što ostaje za cijeli život.

Iz DIC-a smo odlazili bogatiji za neko novo iskustvo koje nam je omogućio direktni dodir s prirodnim okruženjem pomoću kojeg dijete uči i razvija sposobnosti i vještine te formira svoje kritičko mišljenje kojim će u kasnijem životu moći doprinositi napretku društva u svojoj okolini.

IZLETI DJECE – ŽIVOTNA UČIONICA NA OTVORENOM

Uživanje u samoiniciranim i nestrukturiranim aktivnostima s materijalima koji su dostupni u prirodi, od granja, kamenčića, češera, lišća, pijeska i sl.... i na taj način sami pronalaziti odgovore na pitanja ili zadatke koje si sami postavljaju.

Posjet kuli Čuntić

Slušali smo legende i povijesne priče o kuli
Dozivali zmaja
Tražili skriveno blago u kuli

Mi, odgojitelji i voditelji DIC-a, pobrinuli smo se za širok spektar aktivnosti koje su bile dostupne za svu djecu, uključujući raznovrsne i maštovite igre, istraživanje i povezivanje prirode kopanjem, stvaranjem, prikupljanjem i promatranjem promjena u prirodi, mogućnosti za kuhanje, građevne alate, mogućnosti za matematiku i razumijevanje svijeta kroz prirodne materijale dostupne djeci, tjelesne aktivnosti: upoznavanje sa šumom, penjanje po stablima, lov na leptire, zidanje, klackalice, glazbene igre, ples, pjevanje i pjesmice.

Čamci i brodovi
od različitog
pedagoški
neoblikovanog
materijala.

Poticanje
kreativnosti,
inicijative i
timskog rada

Gradili smo kule, istraživali stanovnike zemlje, pecali slova i slagali riječi...

Djeca susreću životinje u njihovu prirodnom staništu, seosko domaćinstvo u neposrednoj blizini savršeno je za igru djece s životnjama, obližnje jezero prepuno je riba i žaba pa čak i kornjača.

Kako je cilj našeg odgojno-obrazovnog djelovanja svestrani dječji razvoj te stjecanje novih vještina i usvajanje novih znanja nastojale smo da djeca ovdje u prirodnom okruženju svoja znanja prodube integriranjem neformalne igre u prirodi sa formalnim učenjem u učionici DIC-a gdje nas je prof. Bučar upoznavao s različitim vrstama leptira i ostalih životinja koje su živjele u našoj okolini. Nakon pomnog upoznavanja zbirke leptira išli smo u lov na leptire. Aktivnost koja je uključivala sva dječja osjetila i sva područja razvoja trajala je jako dugo. Djeca su hrabro koračala kroz visoku travu, po neravnom terenu a sve sa željom hvatanja leptira.

Mnogi su bili vrlo uspješni u hvatanju leptira. Sve smo leptire kasnije usporedili s onima iz zbirke, a potom puštali nazad u prirodu.

Opće zdravlje i razvoj motoričkih sposobnosti, pozitivan učinak na pažnju, koncentraciju, te socijalne i kognitivne kompetencije neke su dobrobiti igre na otvorenom. Djeca su visoko motivirana igrati se na rizične načine, a iskustvo takve igre omogućava im upoznati svoje kapacitete i izbjegavati rizike s kojima nisu spremni suočiti se. Jer svako dijete zna i prepozna je na što je spremno.

DRUŽENJE DJECE I ODRASLIH

Roditelji i djeca uživali su u zajedničkim sportskim aktivnostima, istovremeno razvijajući kod djece motoričke vještine.

Večer je bila rezervirana za zajedničku pripremu večere i još igre, pjesme i plesa...

ZAKLJUČAK:

Shvaćam i podupirem razvoj tehnologije i tehnoloških postignuća, međutim, mišljenja sam da djeca provode dovoljno vremena istražujući svijet tehnologije u slobodno vrijeme kada nisu u ustanovi ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja. Stoga, neka većina vremena provedena u dječjem vrtiću bude vrijeme provedeno u prirodi i prirodnom okruženju. Neka grade kućice u šumi, a ne u građevnom centru. Neka prave mozaike zemljom, lišćem, kamenjem i prirodnim materijalima koje pronađu. Neka istražuju biljke i kukce opipom i mirisom, a ne iz enciklopedije. Neka trče između stabala i skaču po panjevima, a ne između plastičnih čunjeva i automobilskih guma. Neka se penju po drveću različitih oblika i visina, a ne po jednoličnoj penjalici. Neka slušaju priču oko logorske vatre i neka iskuse kišu na koži, a ne samo očima. Neka poštiju prirodu, a ona će im vratiti najboljim djetinjstvom koje mogu imati. Stoga se toplo nadam da će ovaj prirodni resurs koji imamo uz Vrata Zrinske gore i uz neke nove klince petrinjskog vrtića ispisati opet divne priče jer možemo se složiti kako su prirodni resursi nepresušiv izvor materijala za dječje istraživanje i učenje, a odgovornost je na ustanovama ranog i predškolskog odgoja da omoguće svoj djeci iskustvo prirode.